

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615202943
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615202943.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci navrhovateľky Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO 35 831 154, právne zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporcovi M. O., G.. XX. XX. XXXX, K. I. XX/XXXX, L. M., v konaní o zaplatenie 274,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 228,16 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 216,21 eur od 06. 05. 2012 do 21. 02. 2013, zo sumy 206,21 eur od 22. 02. 2013 do 28. 03. 2013, zo sumy 196,21 eur od 29. 03. 2013 do 18. 07. 2013 a zo sumy 186,21 eur od 19. 07. 2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

Navrhovateľke sa p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 10,89 eur a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 50,10 eur, spolu trovy 60,99 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť advokátovi JUDr. Jánovi Šoltésovi do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu dňa 14. 04. 2015, sa pôvodná navrhovateľka, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a. s., voči odporcovi domáhala zaplatenia 274,04 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 06. 05. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzatvorila Zmluvu o pôžičke č. 20122837 zo dňa 25. 09. 2011, na základe ktorej bola odporcovi poskytnutá pôžička vo výške 459,73 eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Odporca mal pôžičku splácať v pravidelných 15 mesačných splátkach po 22,07 eur, pričom do dňa podania návrhu odporca z vyššie uvedenej sumy zaplatil 212,12 eur. Vzhľadom na to, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, navrhovateľka dňa 26. 04. 2012 vyzvala odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok.

Na základe výzvy súdu pôvodná navrhovateľka podaním zo dňa 06. 05. 2015 doplnila svoj návrh, keď uviedla, že odporca mal ku dňu podania návrhu uhradiť celkovo 444,- eur, pričom doposiaľ zaplatil len 212,12 eur. Odporca je povinný zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, ktorú si zmluvné strany v prípade porušenia povinností dohodli v čl. 11 bod 11. 2 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke. Na základe uvedeného navrhovateľka žiadala priznať aj zmluvnú pokutu vo výške 37,84 eur, ktorá je vyčíslená ku dňu 26. 02. 2015. Popri zmluvnej pokute si navrhovateľka uplatnila aj náklady, ktoré jej vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, vo výške 4,32 eur. Potom celkový dlh odporcu navrhovateľka špecifikovala ako rozdiel medzi sumou 444,- eur s pripočítaním zmluvnej pokuty 37,84 eur a nákladov vo výške 4,32 eur a po odpočítaní úhrady 212,12 eur, čo predstavuje 274,04 eur. Navrhovateľka zároveň uviedla, že po

započítaní úhrad odporcu vo výške 212,12 eur na istine zostalo k úhrade 354,19 eur a na úroku zostalo k úhrade 20,63 eur.

V priebehu konania obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., súdu oznámila, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 06. 2015 uzatvorenej medzi postupcom obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s., a postupníkom Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., došlo k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní. Vzhľadom k tomu, že súd mal preukázané postúpenie uplatnenej pohľadávky a postupník vyjadril súhlas so vstupom do konania, uznesením zo dňa 16. 10. 2015, č. k. 7C/139/2015 - 33 pripustil, aby pôvodná navrhovateľka vystúpila z konania a na jej miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11. 11. 2015.

Prejednávaná vec je v zmysle ustanovenia § 200a ods. 1 O. s. p. drobným sporom, a preto súd v súlade s § 115a ods. 2 O. s. p. rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, jeho verejným vyhlásením dňa 30. 11. 2015, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli dňa 20. 11. 2015.

Súd mal za preukázané, že odporca uzatvoril s pôvodnou navrhovateľkou Zmluvu o pôžičke č. 20122837 zo dňa 25. 09. 2011, predmetom ktorej bolo financovanie tovaru -čierna technika - K50CSX009V v kúpnej cene 379,- eur. Pri podpise zmluvy odporca zaplatil akontáciu vo výške 30 %, t. j. 137,98 eur. Poskytnutú pôžičku sa zaviazal vrátiť v 15 mesačných splátkach po 22,07 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 57,34 %, ročnej percentuálnej miere nákladov 57,34 % a priemernej hodnote RPMN 45,11 %. Zo zmluvy o pôžičke vyplýva, že odporcovi bola reálne poskytnutá suma 241,02 eur. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 80,73 eur a celková suma pôžičky vrátane poistného bola stanovená na sumu 331,05 eur, pričom odporca sa zaviazal vrátiť pôžičku spolu s úrokmi do 12/2012. Sprostredkovateľom zmluvy bola obchodná spoločnosť PLANEO Elektro so sídlom v Liptovskom Mikuláši. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že odporca v deň podpisu zmluvy uhradil akontáciu vo výške 137,98 eur a v nasledujúcich mesiacoch október a november zaplatil po 22,07 eur. Následne ho pôvodná navrhovateľka výzvou zo dňa 26. 04. 2012 vyzvala k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v sume 295,75 eur, najneskôr do 3 dní od doručenia predžalobnej upomienky. Z pripojenej doručky vyplýva, že odporcovi bola predžalobná upomienka doručená dňa 02. 05. 2012. Po zosplatnení dlhu odporca vykonal tri úhrady, a to dňa 21. 02. 2013 vo výške 10,- eur, dňa 28. 03. 2013 vo výške 10,- eur a dňa 18. 07. 2013 vo výške 10,- eur.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Zmluva o pôžičke, na základe ktorej si navrhovateľka uplatňuje svoj nárok v tomto konaní, je typickou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko ju uzatvoril pôvodný veriteľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti a pôžička bola odporcovi poskytnutá mimo výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Predmetnú zmluvu tak treba posudzovať jednak podľa ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich spotrebiteľské zmluvy a jednak podľa zákona č. 129/2010 Z. z.

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, pôvodný veriteľ poskytol odporcovi finančné prostriedky vo výške 241,02 eur, keď kúpna cena tovaru predstavovala sumu 379,- eur a odporca pri podpise zmluvy zaplatil akontáciu vo výške 137,98 eur. Odporca mal priamo v zmluve možnosť odmietnuť poistenie, resp. urobiť vyhlásenie, že nespĺňa podmienky pre vznik poistenia, nakoľko tak neurobil, bolo dojednané poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky a splátka s poistením tak predstavuje 22,07 eur mesačne. Pri 15 splátkach tak predstavovala celková suma pôžičky sumu 331,05 eur. Vzhľadom k tomu, že zmluva o pôžičke má všetky náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z., vznikla odporcovi povinnosť platiť popri istine aj úroky z pôžičky, avšak len do termínu okamžitej splatnosti. Odporca si oznámenie o zosplatnení dlhu zo dňa 26. 04. 2012 prevzal do vlastných rúk dňa 02. 05. 2012. Do tohto okamihu zaplatil celkovo 44,14 eur, z čoho z predloženej špecifikácie na istinu pripadá 24,81 eur a teda dlh na istine do zosplatnenia predstavoval sumu 216,21 eur. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka má do zosplatnenia nárok aj na úroky z pôžičky, ktoré predstavovali ku dňu zosplatnenia sumu 41,95 eur, celkový dlh odporcu ku dňu zosplatnenia predstavuje 258,16 eur. Po zosplatnení odporca uhradil celkovo 30,- eur, a to úhradami zo dňa 21. 02. 2013, 28. 03. 2013 a 18. 07. 2013. Potom pokiaľ sa navrhovateľka domáhala zaplata sumy 228,16 eur (258,16 eur - 30,- eur) v tejto časti bol návrh dôvodný, a preto mu súd vyhovel.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Okrem istiny si navrhovateľka uplatnila aj zmluvnú pokutu vo výške 37,84 eur, pričom tento svoj nárok odvodzovala z čl. 11 bod 11.2 Podmienok k zmluve o pôžičke, podľa ktorého spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30. deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, pričom v tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. Spotrebiteľské právne vzťahy sú charakteristické tým, že dodávateľ je vo výhodnejšom postavení, lebo má nesporne odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, preto je dôvodné od dodávateľa očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľovi bude vystupovať poctivo. Pokiaľ tomu tak nie je, nie je možné takémuto konaniu poskytnúť právnu ochranu. Za poctivé nemožno rozhodne považovať také dojednania, ktoré nie sú pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľné, prehľadné a logicky usporiadané v spotrebiteľskej zmluve. Práva a povinnosti spotrebiteľa musia byť v spotrebiteľskej zmluve upravené určito a zrozumiteľne tak, aby neboli žiadne pochybnosti o tom, že bol spotrebiteľ s nimi oboznámený už pri podpise spotrebiteľskej zmluvy. V predmetnej veci nielenže nedošlo k dohode o zmluvnej pokute, tak ako to predpokladá § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale právny predchodca navrhovateľky jednostranne zahrnul ustanovenie o zmluvnej pokute do všeobecných obchodných podmienok, ktorých obsah odporca ako spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. V záujme dodržania zásady poctivosti v spotrebiteľských právnych vzťahoch by nemalo byť dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v článkoch všeobecných obchodných podmienok, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Navyše od spotrebiteľa možno požadovať len tie poplatky a pokuty, a to vrátane tých so sankčnou povahou, ktoré boli dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že dojednanie o zmluvnej pokute nebolo individuálne dojednané, čo je potrebné v spotrebiteľských zmluvách posudzovať ako dojednanie v rozpore s dobrými mravmi, čo Občiansky zákonník sankcionuje neplatnosťou právneho úkonu. Súd preto zamietol návrh navrhovateľky v časti pokiaľ sa domáhala priznania zmluvnej pokuty vo výške 37,84 eur. Z rovnakých dôvodov súd zamietol návrh aj v časti nákladov súvisiacich s vymáhaním pohľadávky vo výške 4,32 eur, ktoré si navrhovateľka uplatnila na základe článku 11 bod 11.4 Podmienok k zmluve o pôžičke. Pokiaľ si navrhovateľka započítala časť úhrady vykonanej odporcom po zosplatnení dňa 21. 02. 2013 vo výške 3,72 eur na úhradu poistného, resp. poplatkov, takéto započítanie je nedôvodné, lebo navrhovateľka netvrdila ani nepreukázala na

základe akého titulu si uplatňuje po zosplatnení poisťné z poistenia schopnosti splácať splátky pôžičky, resp. o aké individuálne dojednané poplatky v tomto prípade ide. Súd preto úhradu zo dňa 21. 02. 2013 vo výške 10,- eur započítal na úhradu istiny.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba N.Ó. R. K. 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľka preukázala, že jej právny predchodca doručil odporcovi predžalobnú upomienku, ktorou ho vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, dňa 02. 05. 2012. Vzhľadom k tomu, že odporca bol vyzvaný na úhradu do 3 dní odo dňa doručenia tejto upomienky, do omeškania sa dostal dňa 06. 05. 2012. K tomuto dňu predstavovali úroky z omeškania 9 % ročne. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľke nepatria úroky z omeškania z úrokov, ktoré boli súčasťou priznanej sumy 228,16 eur, súd navrhovateľke priznal 9 % ročné úroky z omeškania zo zosplatnenej istiny 216,21 eur od 06. 05. 2012 do 21. 02. 2013, zo sumy 206,21 eur od 22. 02. 2013 do 28. 03. 2013, zo sumy 196,21 eur od 29. 03. 2013 do 18. 07. 2013 a zo sumy 186,21 eur od 19. 07. 2013 do zaplatenia. V časti pokiaľ sa navrhovateľka domáhala priznania vyšších úrokov z omeškania z vyššej sumy, jej návrh nebol dôvodný, a preto ho súd zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že tieto pomerne rozdelil. Priznaním istiny vo výške 228,16 eur súd vyhovel návrhu v rozsahu 83 %. Po započítaní neúspechu navrhovateľky v rozsahu 17 %, priznal súd navrhovateľke náhradu trov konania v rozsahu 66 %. V súvislosti s podaním návrhu vznikla navrhovateľke poplatková povinnosť vo výške 16,50 eur, z čoho 66 % predstavuje 10,89 eur. Navrhovateľka bola v konaní zastúpená advokátom, ktorému patrí podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena za dva úkony právnej služby vykonané advokátskou kanceláriou Gallo, s. r. o., so sídlom v Martine, a to prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vypracovanie návrhu na začatie konania po 23,24 eur, spolu 46,48 eur. Popri odmene patrí advokátovi podľa § 16 ods. 3 vyhlášky aj paušálna náhrada po 8,39 eur, spolu 16,78 eur. Nakoľko je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky súd zvýšil priznanú odmenu a náhrady v celkovej výške 63,26 eur o 20 % DPH t. j. o sumu 12,65 eur. Celkovo by tak navrhovateľke vznikla náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 75,91 eur. Vzhľadom na výsledok konania súd jej priznal náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 66 %, čo predstavuje sumu 50,10 eur. Náhradu trov konania v celkovej výške 60,99 eur je odporca povinný zaplatiť podľa § 149 ods. 1 O. s. p. advokátovi JUDr. Jánovi Šoltésovi, ktorý v čase vydania tohto rozhodnutia zastupoval navrhovateľku.

V súlade s § 160 ods. 1 O. s. p. súd uložil odporcovi zaplatiť priznanú istinu spolu s úrokmi z omeškania ako aj náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.